

KIRMIZIFARE

Çocuklar için hayat ve sanat dergisi

sayı: 94
Ocak 2006

ISSN 1300-3291
9 771300 329160

Buluttan Şemsiyem
Uçtu... Mustafa Ruhi Şirin

Şihirli Kaykay'ın
Çizgi-romanı...
Fatih Erdoğan

Picasso ve
Guernica'sı

Kırmızı Şemsiyeli
Adam...
Aytül Akal

Şindbad'ın İlk
Yolculuğu...

"Narnia"
Keriman Abla'nın
Kitap Sofrası'nda...

Bir garip
hayvan
Ornitorenk

mavibulut

Kırmızıfare

çocuklar için edebiyat ve sanat dergisi

Yaygın süreli yayın. Sayı: 94, Ocak 2006

Kuruluşu: 1990

Sahibi:

Mavibulut Yayıncılık Tic. ve San. Ltd. Şti. adına Hüseyin Fatih Erdoğan

Yazı İşleri Müdürü:

Keriman Güldiken

İşletme Müdürü: Lütfü Kılınç

Editör: Dr. Fatih Erdoğan

Danışma Kurulu:

Prof.Dr. Meral Alpay, Aytül Akal, Ferit Avcı, Gülten Dayıoğlu, Mustafa Delioğlu,

Yıldırım Derya, Aysel Gürmen, Mustafa Ruhi Şirin, Mavisel Yener

Kapak: Mustafa Delioğlu

Ayda bir çıkar.

Fiyatı: 4 YTL

Yıllık abonelik bedeli: 40 YTL

Baskı:

Mart Matbaacılık Sanatları A.Ş.

Mart Plaza, Merkez Mah. Ceylan Sok. No:24

Kâğıthane İstanbul

Tel: 0212- 321 23 00

MAVİBULUT YAYINCILIK TİC. VE SAN. LTD.

Perpa B Blok Kat: 11 No: 1930

Okmeydanı İstanbul

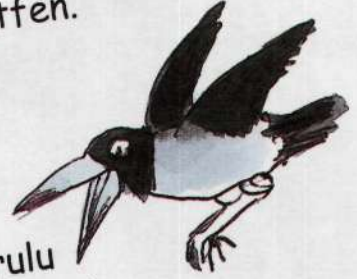
Tel: 0212-320 21 30

Faks:0212-320 21 33

www.kirmizifare.com

Merhaba!

Yeni yılın ilk sayısında hepinizi sevgiyle kucaklarız. Takvimlerinizi posta ile gönderdik. Eğer almadıysanız hemen bizi arayıp haber verin lütfen. Ekim ayında çıkardığımız "yeniden merhaba!" sayımızdan sonra sayfa sayımızı biraz daha arttırdık, abonelerimiz çoğaldıkça daha da arttıracakız, haberiniz olsun.

Aralık ayı içinde Kırmızıfare'nin danışma kurulu (isimleri yan tarafta) ile büyük bir toplantı yaptık. Kırmızıfare'yi seven, mutlaka yaşaması gerektiğine inanan ve ülkemizin bu alandaki önemli isimlerinden oluşan bu kurulun önerileri doğrultusunda dergimizi geliştirmeye çalışacağız.

Bu sayının bir başka müjdesi de "Sihirli Kaykay." Mavibulut'un bu çok satan kitabının çizgi romanı ilk kez Kırmızıfare'de...

Sizden de istediklerimiz var tabii. Bize yazdıklarınızı, çizdiklerinizi göndermeniz. Adresimiz yine yanda. Bir de fotoğrafınızı eklemeyi unutmayın.

Fatih Erdoğan

Yazışmak isteyenler: fatiherdogan@mac.com

Noel Gecesi*

Feraando Silva, Managua'daki
çocuk hastanesini yönetiyordu. Noel
arifesinde gece geç saatlere kadar çalışmıştı.
Patlayan havai fişekler gökyüzünü aydınlatmaya
başlayınca artık ~~güne~~ zamanının geldiğine karar verdi.
Evde, bayramı kutlamak için onu bekliyorlardı.
Her şeyin yolunda olduğuna güven getirmek için son bir kez
çevreyi gözden geçirirken arkasında yumuşak ayak sesleri duydu.
Dönüp bakınca hasta çocuklardan birinin peşinden geldiğini
gördü. Loş ışıktaki bu kara bahtlı, kimsesiz çocuğu tanıdı.
Şimdiden ölümle kırıışmış olan bu yüzü, bağışlanmak,
belki de izin almak ister gibi bakan bu gözleri biliyordu.
Fernando onun yanına gitti ve çocuk doktora elini verdi.
"Birine söyleyin..." diye fısıldadı çocuk.

"Birine söyleyin
benim
burada
olduğumu."

BULUTTAN ŞEMSİYEM UÇTU

Mustafa Ruhi Şirin

Uyandım
güneşliydi hava.
Patika yolda yürüdüm.
Geride kaldı
bahçe içindeki evimiz.
Yalan olmaz masallarda...
Hangi yöne gitsem
buluttan şemsiye orda.
Küçük bir tepedeyken,
"Dur yağmur dur," der demez
kesildi yağmur.
Önümde üç ağaç,
üçü de aynı boyda.
Çağırdım kedilerimi,
"Çıkmı dedim," çıktılar
sağdaki ağaca.
Bu kadar sessizlik fazla,
diye düşündüm.
Uzun öten horozlarımdan
kırkını çağırınca,
Ortalık dönüştü ses ormanına.
"Susun!" dedim sustular.
İşaret edince de
ikinci ağaç
horoz ağacına
dönüştü.

Üçüncü ağaca
sincapları mı çağırısam,
tavşanları mı
diye düşünürken,
"Sincapları," dedi, kuşun biri.
"Peki," dedim,
"seni mi kıracağım."
Sincap ağacı
hepsinden güzel...
Üç ağaç için
üç bekçi köpek gerek,
diye içimden
geçirince de,
Beyaz siyah ve kırmızı
üç köpek belirdi.
Kırmızısı kedilerin,
Horozlarınsı siyah,
Beyazı ise
sincapların bekçisi.
Değişiklik olsun diye
boyadım bulutumu
sarıya
"Yağ nasıl istersen
öyle yağ," dedimse de
bulutum yağmaz...

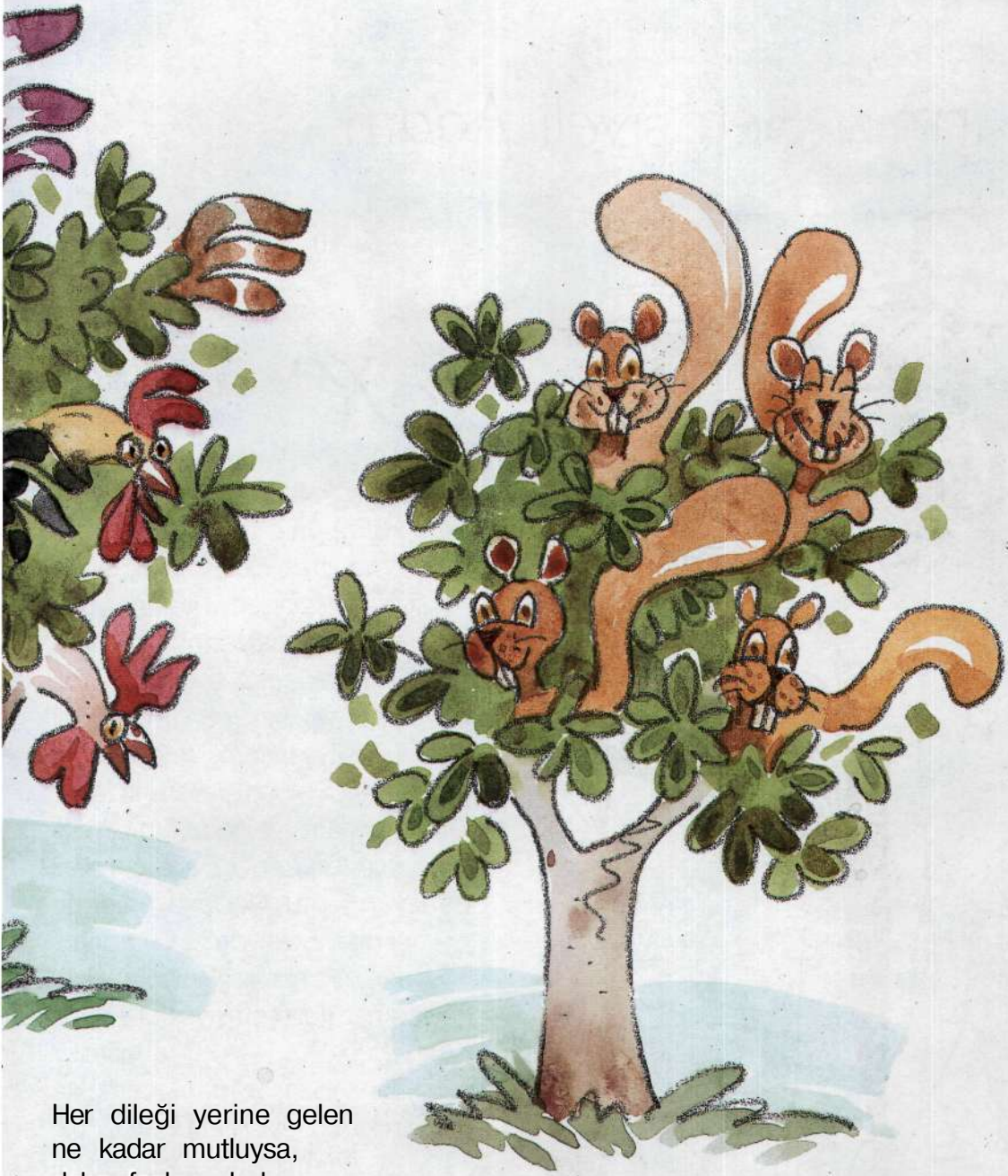

Bulutumu boyar
boyamaz beyaza,
Ilık bir yağmur yağarken,
kediler miyavlar,
horozlar öter...

Sincapların keyfi yerinde,
ceviz kemirir her biri.
Bu şenliği seyretmek bile
dünyaya değer.
"Oh ne güzel bir gün" dedim,
yürüdüm kırdı.
Üç ağacın üçü de yürüdü,
yürüdü köpekler,
yürüdü yollar...

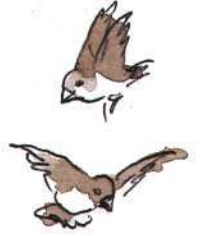

Her dileđi yerine gelen
ne kadar mutluydu,
daha fazlasıydı bu.
Uç der demez,
buluttan şemsiyem uçunca...
O anda çocuk sinemam
kapadı perdelerini

ve bilmem niçin
açılmadı bir daha! ❗

Kırmızı Şemsiyeli Adam

Aytül Akal

*K*ırmızı şemsiyen adam, şemsiyesini her zaman yanında taşırdı. Sabah evden çıkarken yanına alır, hava yağmurlu olsun olmasın, gün boyu yanında dolaştırırdı. Sokak kapısından dışarıya adımını atar atmaz şemsiyesini açiverirdi.

Başını uzatıp sonra bakardı, yağmur yağıyor mu diye... Eğer hava güneşliyse, şemsiyeyi kapatıp koluna asar, yoluna devam ederdi.

Kırmızı şemsiyeli adamın kırmızı şemsiyesini çevrede merak etmeyen yoktu: Neden kırmızı bir şemsiye taşıyordu bu adam? Sonra, yağmur yağsın yağmasın, neden her gün şemsiyesini yanına alıyordu?

Bir sabah, yoldan geçmekte olan kırmızı bisikletli bir çocuk, kırmızı şemsiyeli adama soruverdi:

"Amca, şemsiyen neden kırmızı?"

Resimler: Mustafa Delioğlu

Bakkala seslenmek için pencereden başını uzatan üst kattaki komşu, çocuğun sorusunu duyunca, hemen uzanıp yan komşunun camına vurdu.

"Kız çabuk aç pencereyi. Çocuğun biri, kırmızı şemsiyeli adama şemsiyesinin neden kırmızı olduğunu sordu."

Komşu kadın heyecanla açtı pencereyi:

"Ne dedi söylesene... Yoksa adam fanatik kırmızı hastası mıymış?"

"Yok canım, bence imaj yaratmaya çalışan bir deli o."

"İki kadının camdan cama konuşmasını duyan bakkal, yukarıya doğru seslendi:

"Hiç de deliye benzemiyor. Olsa olsa, sizli bir örgüt üyesidir. Mahallemize casusluk yapmak için gelmiştir."

Bakkala alış veriş için girmek üzere olan bir bey söze karıştı:

"Mahallemizde casusluk yapacak ne var ki bakkal bey! Burası gizli uzay üssü mü?"

Kırmızı şemsiyeli adam bunları duymadı, çünkü tam o sırada, kırmızı bisikletli çocuğun sorusunu yanıtlıyordu:

"Şemsiyem kırmızı, çünkü bu şemsiyeyi ben seçmedim."

"Ne dedi? Ne dedi?" diye sordu üst kattaki kadın.

"Şemsiyenin rengini kendisi seçmemiş, öyle diyor."

"Neden? Renk körü müymüş?" diye tekrar sordu kadın.

"Belki gazete kuponuyla almış, ne verdilerse onunla yetinmiştir," diye seslendi bakkala Selen adam.

"Bence şemsiyeyi aldığı yerde kırmızıdan başka renkte şemsiye kalmamıştı," dedi komşu kadın.

"Canım, olur mu?"

diye atıldı bakkal. "Yeryüzünde bir tek şemsiye kalmasa, gidip kırmızısını almazdım. Erkek adama kırmızı yakışır mı?"

"Ne demek istiyorsunuz?" diye tersledi bakkala selen adam. Üzerinde balıkçı yakalı kırmızı bir kazak vardı.

"Belki de çalmıştır," dedi bakkal, az önce kırdığı potu düzeltmeye çalışarak.

"A bakın bu olabilir," dedi üst kattaki kadın.

"Zavallı hırsızların hiç seçme şansı yoktur. Ne bulurlarsa götürmek zorundadırlar."

"Saçmalamayın!" dedi kırmızı kazaklı adam. "Herhalde zavallı hırsızlar için her eşyadan birkaç değişik model alıp bulundurmamız gerektiğini düşünmüyorsunuz!"

"Peki ya, çaldığı kırmızı şemsiyeyi her gün yanında taşımasına ne demeli?" diye konuyu değiştirmeye çalıştı üst kattaki kadın.

"Yaa, gördünüz mü? Casusluk için bu

mahalleye geldiğini ben söylemiştim. Şemsiye falan bahane. Bence o şemsiye gizli bir silah," dedi bakkal.

"Belki de şemsiyesinde esrar kaçırıyordur."

"Yok deve! Esrar şemsiyenin neresine sığsın canım! Hem yağmurda ıslanır gider."

"Bence bu adam uzaylı. Şemsiyesini açıp her sabah uzaydaki arkadaşlarına işaret veriyor."

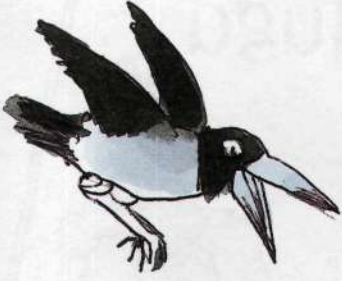
"Ne işareti verecek? Hava raporunu mu? Hem küçücük kırmızı bir şemsiye uzaydan görülür mü hiç?"

"Ben buradan bakınca görüyorum ama," dedi üst kattaki komşu kadın.

"İkinci kat uzay olmuyor hanımefendi," dedi bakkal.

Bisikletli çocuk, kırmızı şemsiyeli adamın kendisine denemesi için verdiği şemsiyeyi birkaç kez açıp kapattı.

"Çok
hoş bir
şemsiye,"
dedi
kırmızı
şemsiyeli
adama.
"Neden her

zaman yanınızda taşıyorsunuz? Her
gün yağmur yağmıyor ki!"

"İşte şimdi gizli silahıyla
çocuğu öldürecek," dedi üst kattaki
kadın.

"Öldürmez," dedi kırmızı kazaklı
adam. "Olsa olsa şemsiyede gizlediği
uyuşturucu ile çocuğu bayıltıp
kaçırır."

"Belki çocuğu uzaylılara teslim
edecektir."

"Uzaylılar çocuğu ne yapsın?"

"Fidyeye isteyeceklerdir."

"Amma attınız. Uzaydan gelmek
için kaç trilyon harcamışlardır,
düşünsenize. Yüzlerce kişi kaçırsalar
bile, fidyeyle bu işin maliyetini bile
kurtaramazlar."

"Fidyecilik amma pahalı bir
işmiş," dedi üst kattaki kadın. "Siz de
bu konuda bayağı deneyimlisiniz
anlaşılan." Kırmızı kazaklı adam,
kadına ters ters baktı.

"Ne alingan adam, oysa ben
iltifat olsun diye söylemişim!" dedi

kadın komşusuna, söyledikleri
aşağıdan duyulmasın diye eliyle
ağzını kapatarak...

O sırada kırmızı bisikletli çocuk
kırmızı şemsiyeyi kapatıp kırmızı
şemsiyeli adama uzattı ve sordu:

"Peki neden her zaman
yanınızda taşıyorsunuz?"

"Çünkü onu yolda buldum..."

Belki bir gün sahibi bende görür de
şemsiyesini tanır diye her gün yanıma
alıyorum. Sahibini başka nasıl
bulabilirim?"

Kırmızı şemsiyeli adam, geriye
çekilerek bisikletli çocuğa yol verdi.
Komşu kadınlar, bakkal ve kırmızı
kazaklı adam şaşkınlıkla birbirlerine
bakarken, kırmızı şemsiyeli adam ile
kırmızı bisikletli çocuk, aksi
yönlerde yollarına devam
ettiler.

Sindbad'ın İlk Yolculuğu

Cok çok uzun yıllar önce, taaa Halife Harun Reşit zamanında, Bağdat kentinde adı Hindbad olan ve geçimini hamallık ederek sağlayan yoksul bir adam yaşardı.

Halinden yakınmak pek makbul sayılmasa da, *arada* bir kendini çok mutsuz hissettiği olurdu. Yine böyle bir gün, sırtında koca bir yükle biraz soluklanmak için Sindbad adlı bir zenginin malikânesinin önünde mola vermişti.

Binadan yükselen huzur dolu müziği ve bahçedeki nadir çiçeklerden salınan ruh okşayıcı kokuları içine sindirerek otururken aklından şöyle geçirdi:

10

"Şu, adı benimkine bu kadar benzeyen adamla benim aramda nasıl bir fark *var* ki, onun hayatı ile benimki arasında bu kadar büyük bir uçurum *var*? Ben onun kadar iyi bir insan değil miyim yani?"

İçerden onun sözlerini duyan Sindbad, bir adamını gönderip Hindbad'ı içeri getirtti. Korkuyla içeri giren Hindbad, Sindbad'ı *arkadaşlarıyla* bir ziyafet sofrasında eğlenir buldu.

Sindbad onu sofraya davet etti. Uzun süren ziyafetin sonunda sordu:

"Söyle bakalım," dedi. "Ne homurdanıyordun öyle kapımın önünde?"

"Bağışlayın efendim," dedi Hindbad, "canımdan

bezmiřtim artık."

Tekinime," dedi Sindbad. "Sözlerin beni incitmez. Ama bilmen gereken řu ki, ben de bugünkü refahımı kolay elde etmedim. Dilerim řu anlatacaklarımı dinlersen, ne demek istediğimi daha kolay anlarsın..."

Ve bu sözlerden sonra Sindbad anlatmaya başladı:

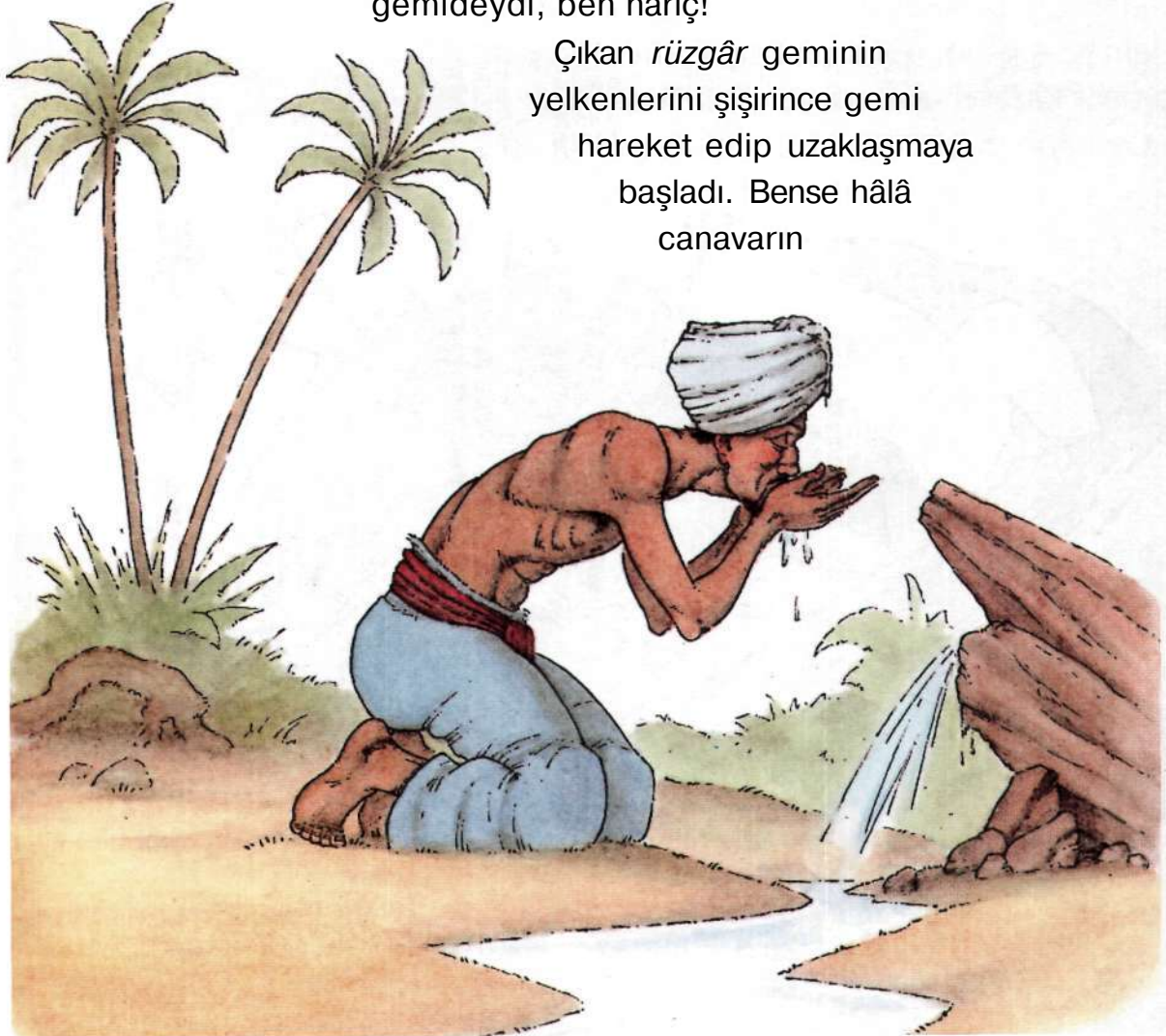
"Çok genç yaşımda babamı kaybettim. Bana bıraktığı muhteşem serveti ise düşüncesizce har vurup harman savurdum ve tükettim. Sonunda elimde kalan üç beş parayı akılcıca kullanmazsam yoksulluğa mahkum olacağımı anlayıp *Basra* Körfezi'ne gitmeye karar verdim. Bir gemiye atladım. Oradan alacağım bir iki parça malı satıp para kazanmayı umuyordum.

Gemimiz bir iki küçük adaya uğradı. İyi para

kazanıp ayrıldık. Rüzgârsız bir gündü. Gemimiz yelkenlerini dolduracak *rüzgârı* bulamadığından öylece kalakalmıştık. Az ilerde küçük yeşil bir ada gördük. *Oraya* çıkmaya *karar* verdik. Biraz çalı çırpıyla ateş yakıp kendimize bir ziyafet hazırladık. Ama kahkahalı sohbetimizin en neşeli anında birden yer yerinden oynadı. Ada sandığımız tümseğin koca bir deniz canavarının sırtı olduğunu nereden bilebilirdik! *Canavar* kuyruğunu şöyle bir savurup da hepimizi sırtından atınca ne şenlik kaldı ne ziyafet. Herkes can havliyle kendini *sulara* atıp kaçmaya başladı. Az sonra herkes gemideydi, ben hariç!

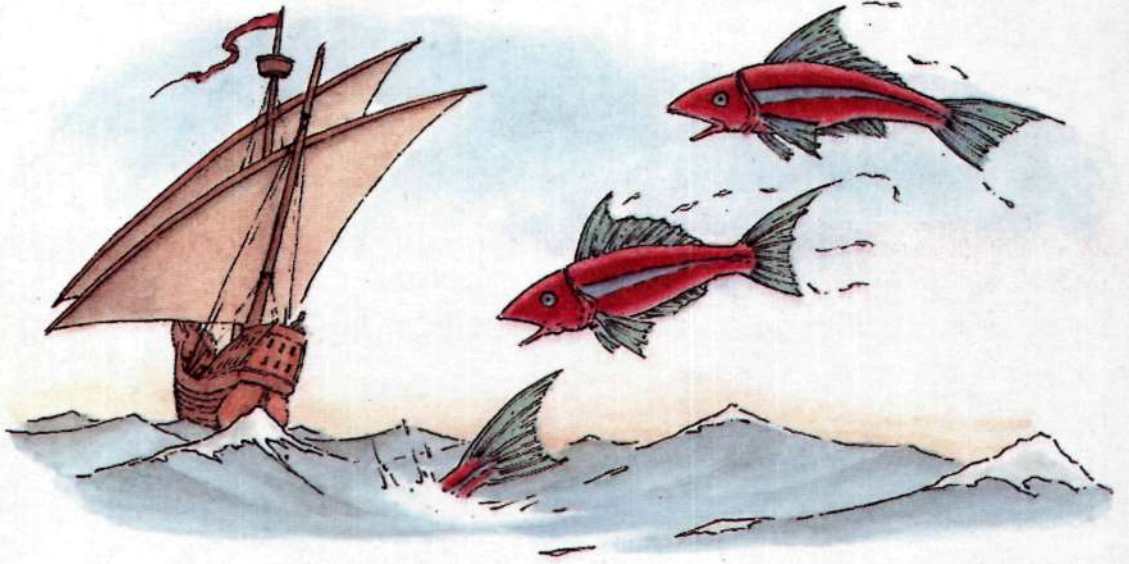
Çıkan *rüzgâr* geminin yelkenlerini şişirince gemi hareket edip uzaklaşmaya başladı. Bense hâlâ canavarın

tepesindeydim. Nereden aklına estiyse, canavar birden suya dalmaya karar verdi. Tabii ben de onunla birlikte sulara gömülecektim, eğer koca bir ağaç kütüğüne tutunmasaydım.

Bütün gün ve bütün gece o kütüğe tutunarak dalgalar beni nereye götürürse sürüklendim durdum. Neyse ki, sonunda gerçek bir adaya ulaştım. Kendimi sahile attım. Güneş çıkıp da bedenimi ısıttığında moralim düzeldi ve yiyecek bir şeyler bulmak üzere dolaşmaya başladım.

Adanın ortalarında yenilebilir *otlar* ve bir de içilebilir su kaynağı buldum. Kendime gelmiştim.

14

Nasıl bir yerde olduğumu *anlamak* için dolaşırken bir adama rastladım. Başıma gelenleri anlatınca beni bir *mağaraya* götürdü. *Mağarada başka* arkadaşları da vardı. Bunlar bu adanın kralının adamlarıydı. Sarayın atlarını almaya gelmişlerdi.

Onları bulduğum için şanslıydım, çünkü kendi başıma adanın öteki tarafındaki yerleşim merkezini bulamazdım. Onlar da ertesi gün *yola* çıkacaklardı.

İyi insanlardı. Bana yiyecek vermişler ve yanlarında yolculuk yapmama karşı çıkmamışlardı. Saraya varır *varmaz* beni krala götürdüler. Kral öykümü dinleyince çok üzüldü ve bana *sarayda* istediğim kadar kalabileceğimi söyledi.

Burası bir sahil kentiydi. Her gün birçok gemi gelip

gidiyordu. Bense bu gemilerden birinden kendi vatanımla ilgili bir haber alırım ya da tanıdık birine rastlarım umuduyla sürekli gemileri gözlüyordum.

Yerli halkla da dostluklar geliştiriyordum tabii. Çok akıllı insanlardı. Kralı ise her gün mutlaka ziyaret ediyordum. Onunla, benim ülkemdeki ve onun ülkesindeki yönetim sorunları üzerine hoş sohbetler yapıyorduk.

Bir gün Kassel adlı bir adadan söz edildiğini duydum. Her gece sahilden tam tam sesleri duyuluyordu. Oraya gitmek istedim. Yol boyunca müthiş güzel balıklar gördüm.

Döndüğümde limanda, Bosra kentinden ilk yolculuğuma çıktığım ve beni azgın sulara bırakıp giden gemiyi gördüm. Gemiden sahile indirilen eşyalar arasında kendi adımın yazılı olduğu çuvalları buldum. Ama kaptana bunu söylediğimde bana inanmadı.

"Sen Sindbad olamazsın!" dedi. "Onun boğulduğunu gözlerimle gördüm. Bence sen dürüst görünmekle birlikte, onun mallarını ele geçirmek için yalan söyleyen bir düzenbazsın!"

Gerçekten Sindbad olduğumu, düzenbaz biri olmadığımı anlatmak için çırpınıyordum. Sonunda gemi tayfalarından birkaç kişi imdadıma yetişti ve benim gerçekten Sindbad olduğuma tanıklık ettiler de mallarımı alabildim.

Mallarımı inceledim ve en değerli olanlarını kucaklayıp krala hediye etmek üzere götürdüm. Çok mutlu oldu, ama benim gibi yoksul bir denizcinin bu

kadar malı bir anda nereden bulduğuna akıl erdirememişti.

Ona, gemimin limana geldiğini anlatınca çok mutlu oldu ve benim verdiklerimden çok daha değerli armağanlar verdi. Daha *sonra* mallarımın kimilerini sattım kimilerini de takas ettim ve *Basra*'ya gitmek üzere *yola* ıktım. Uğradiğımız limanlarda adadan getirdiğim el yapımı ürünler de iyi para etmişti. Yani zengin olmuştum ve artık çalışmama gerek kalmamıştı."

Birinci yolculuğunun öyküsünü böylece bitiren Sindbad algıcılarına yeniden almaları için komut verdi ve günün geri *kalan* bölümünü dostlarıyla geçirdi. Hayatında hiç bu kadar iyi ağırlanmamış olan hamal çok mutlu olmuştu. Sindbad onu geçirirken bir kese altın verdi. "Yine gel," dedi. "Anlatacaklarım bitmedi."

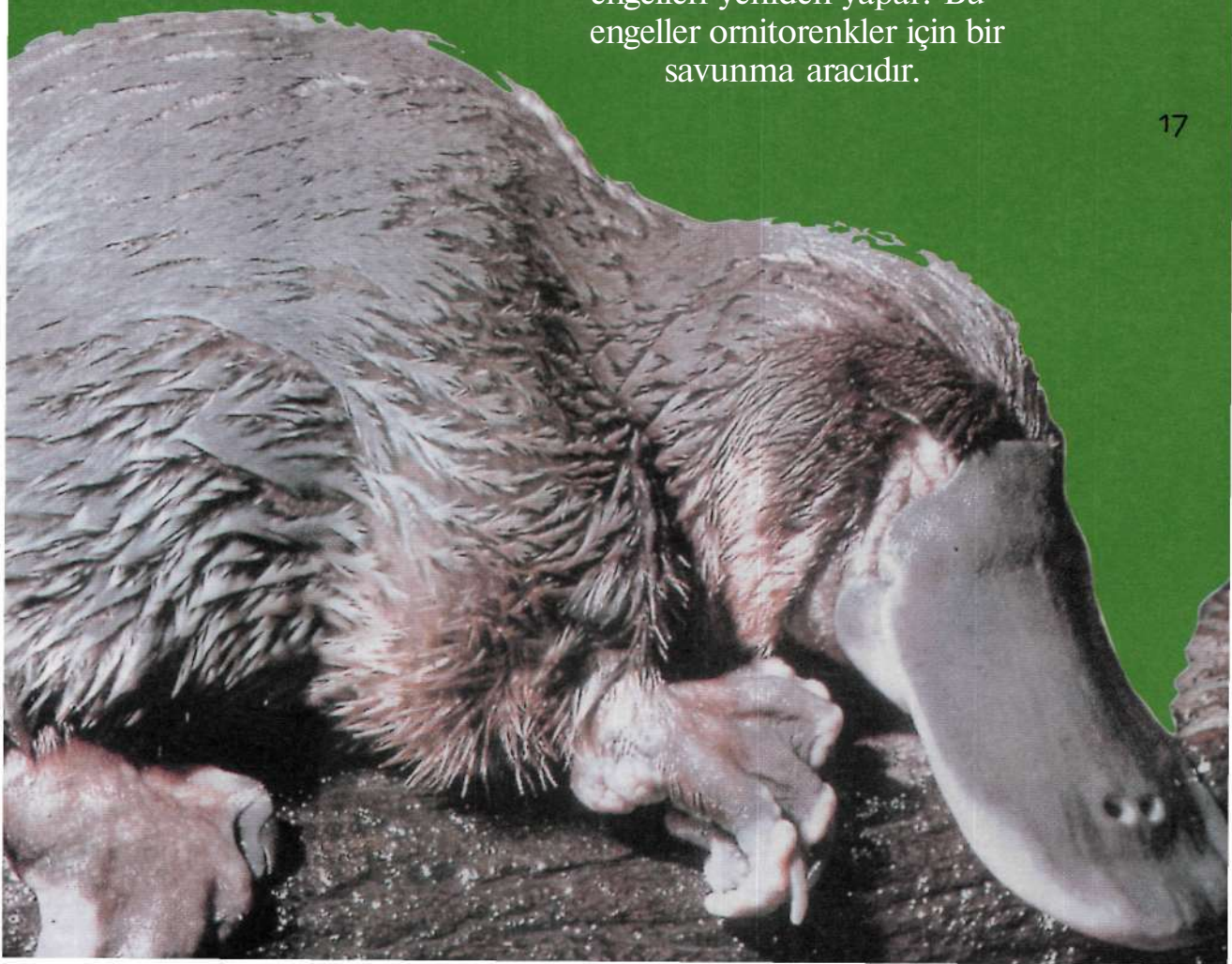

Ornitorenk

Ornitorenkin veya Platypus'un (Ornithorhynchus anatinus), ilginç özelliklerinden biri dişilerinin 7,5-10,5 m. uzunluğunda, dönemeçli yuvalar kazmalarıdır. Hayvan tünelin ucuna bir yuva odacığı kazar ve bu bölmeyi öncelikle ıslak ot ve yapraklarla astarlar. Dişi, ot ve yaprak yığınlarını kuyruğu ile taşır. Islak otlar yumuşak kabuklu

yumurtaların kurumasını engellemeye yarayacaktır. Çiftleştikten iki hafta sonra, dişi Ornitorenk yumurtlamak için yuvaya çekilirken, tünele yer yer toprak engeller yapar. Kalınlığı 20 cm. kadar olan bu engelleri kuyruğuyla bastırarak sağlamlaştırır. 7 ila 10 gün süren kuluçka döneminde yuvasından ender çıkar; her çıkışında toprak engelleri yeniden yapar. Bu engeller ornitorenkler için bir savunma aracıdır.

Hayvanlar
ve
Dünyaları

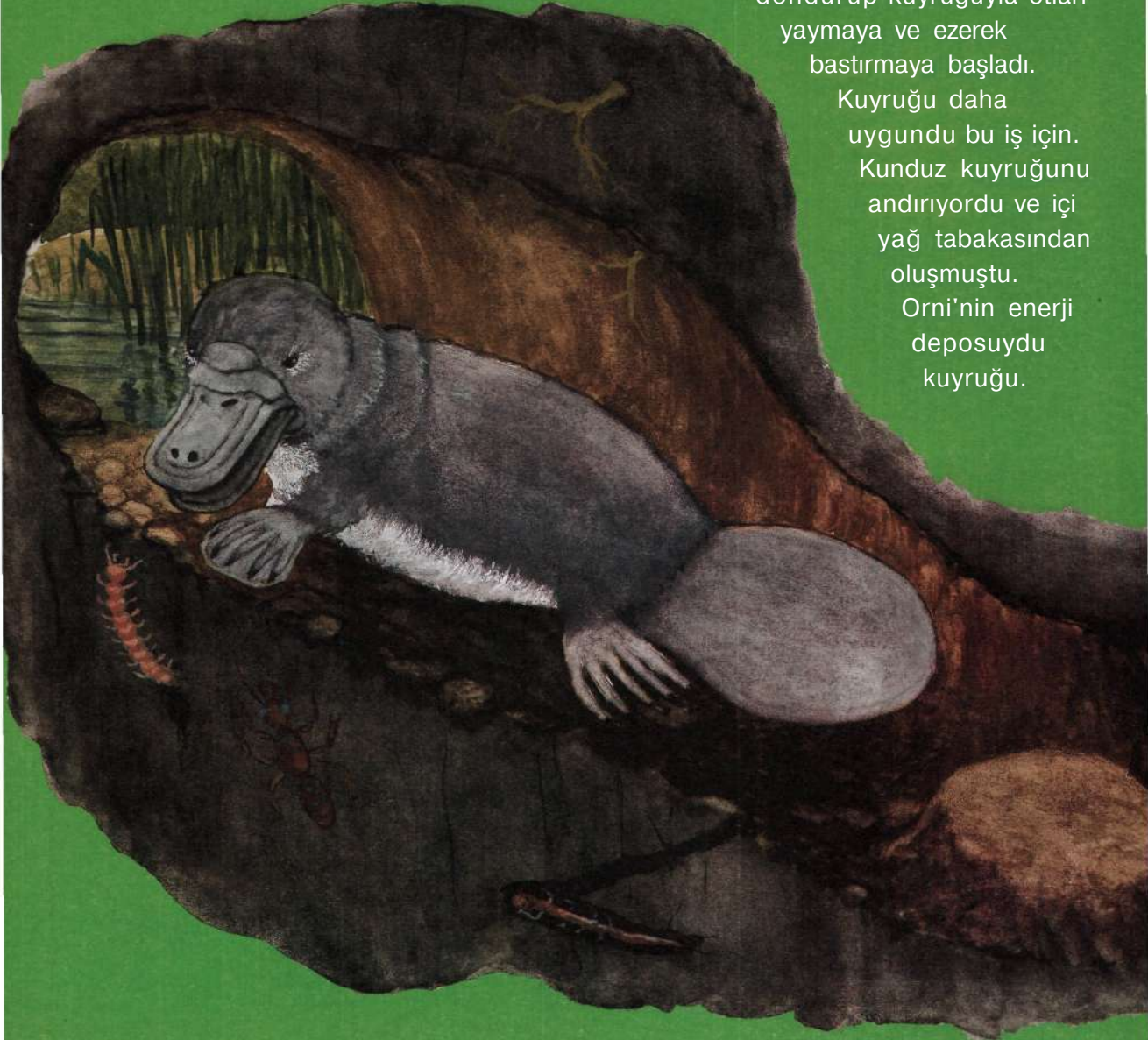

Orni'nin Bir Günü

Orni, kazdığı tünelin içinde geri geri yol alıyordu. Kuyruğunun üstündeki ıslak ot topaklarını sürüklüyordu bir yandan. Az sonra tünelin bittiği yerdeki küçük odacığa ulaşmıştı. Kuyruğundaki otları odacığın zeminine bıraktı. Önce

perdeli ayaklarıyla ezerek toprağın üstüne yaydı. Sonra yassı gagasıyla bir iki eşeledikten sonra bıraktı. Gagası yeterince sert değildi bu iş için çünkü. Bir ördeğin gagasını andırırsa da, daha esnek ve yumuşaktı. Bu nedenle, bir kedinin ancak yarısı kadarki bedenini döndürüp kuyruğuyla otları yaymaya ve ezerek bastırmaya başladı.

Kuyruğu daha uygundu bu iş için. Kunduz kuyruğunu andırıyordu ve içi yağ tabakasından oluşmuştu. Orni'nin enerji deposuydu kuyruğu.

Odacığın zeminini bu ıslak otlarla kaplamasının nedeni neydi ki?

Orni, çoktan ölmüş olan akrabalarından duyduklarını hatırladıkça hâlâ sırtındaki koyu kahverengi kürkün ürpertiyle kabardığını hissediyordu. Yumurtalarını böyle bir odacığa yerleştirmiş olan akrabası, yavrularının çıkmasını beklerken, yumurtaların sıcaktan kuruyup çatır çatır çatladığını dehşetle görmüştü. İşte o gün bugündür, yumurtaların korunduğu odacığın zeminini ıslak otlarla kaplamak adet olmuştu.

Avustralya'nın bu kuytu ormanında Orni, 10 ya da 14 gün boyunca yumurtalarını ısıtacağı yeri hazırlarken bunları düşünüyordu. Acıktığını hissetti. Kurbağa ve karides olsa da yesem diye geçirdi aklından. Ama bir iki balıkla yetinmek zorundaydı şimdilik. Perdeli ayakları sayesinde iyi yüzdüğü için bir iki balığı hâlâ vardı. Ağzında gezdirdi. Nefisti.

Dişleri yoktu. Yiyeceğini damaklarıyla ezerek yedi.

Orni yumurtlamaya hazır sayılırdı artık. Ancak son bir işi daha vardı. Tünelin girişine engeller yapmalı, olası düşmanlarının girişini zorlaştırmalıydı. Yine geri geri tünelde ilerledi. Tırnaklarını kullanarak kısa aralıklarla toprağı kazıp kabarttı ve küçük tümsekler yaptı. 20 cm'lik bu tümsekleri kuyruğuyla bastırarak sağlamlaştırdı. Böylece, tünelin girişini birbiri ardınca sıralanmış tümseklerle daraltmış oldu. Artık huzurla odacığa çekilip yumurtlayabilirdi.

Ama Orni, son bir kez daha çıkmak istedi dışarı. Nedenini bilmeksizin, belki şöyle bir sağı solu kolaçan etmek, giderek soluklaşan ekim güneşini iki haftalık kuluçka dönemi öncesinde bir kez daha görmek istedi.

Avcı ve balıkçılardan oluşan grubun bir üyesi Orni'nin yuvasının tam tepesinde soluğunu tutmuş bekliyordu. Elindeki koca sopayı fark etmedi bile Orni. Avcı onu parlak kürküne gururla bakarak kucakladı.

İyi para edecek!" dedi kendi kendine.

(NOT 1974 yılındaki Milli Parkların ve Doğal Yaşamın Korunmasına ilişkin Yasa çerçevesinde ornitorenkler koruma altına alınmıştır.)

Metin: Fatih Erdoğan
Resim: Yıldırım Derya

SIHİRLİ KAYKAY

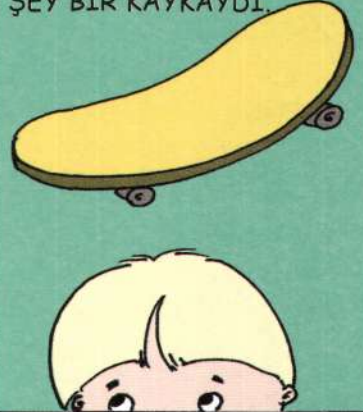
Fatih Erdoğan

BÜLENT HIRSLA ÇIKTI.
YİNE KAVGA ETMİŞLERDİ
ABLASI BELMA'YLA. OYSA
BUGÜN KAVGASIZ
GEÇSEYDİ...

BUGÜNLERDE
HAYALLERİNİ SÜSLEYEN
ŞEY BİR KAYKAYDI.

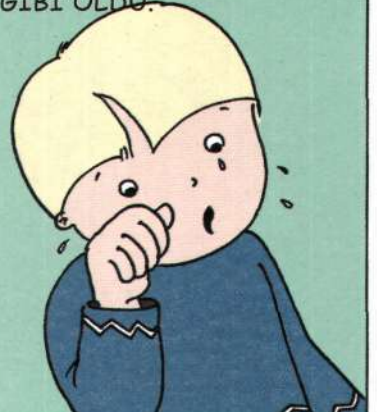
BÜTÜN ARKADAŞLARINDA
OLAN, AMA...

KENDİSİNDE OLMAYAN.
BAHARDA YAPILACAK
KAYKAY YARIŞMASINA BU
NEDENLE
KATILAMAYACAKTI.

AH ŞU BELMA... BÜLENT
HIRSINDAN AĞLAYACAK
GİBİ OLDU.

N'OLURDU BİR
KAYKAYIM
OLSA!
N'OLURDU!
ŞÖYLE UÇAN
BİR KAYKAY!

SESİ MEŞE AĞACININ
YAPRAKLARI ARASINDAN
SÜZÜLDÜ

AĞAÇ
SALLANMAYA
BAŞLADI

FIRTINA
ÇIKMIŞ
GİBİYDİ...
BİRDEN
BİR
PALAMUT...

"PIT! DİYE..."

DÜŞTÜ...

BÜLENT BİR ANLAM
VEREMESE DE, BAŞINA
DÜŞEN PALAMUTU
CEBİNE KOYDU.

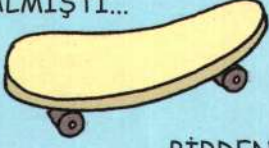
ARKADAŞLARININ KAYKAY
ÇALIŞMASI YAPTIĞI
PARKA GİRDİ.

BURAK'I SEVERDİ.
BÜLENTİN KAYKAYDAKİ
ACEMİLİKLERİNE O DA
GÜLERDİ, AMA YİNE DE
İYİ ÇOCUKTU.

BÜLENT HAYALLERE
DALMIŞTI...

BİRDEN...

VAY VAY
VAAAAY!...

DEMEK
SONUNDA
BABAN BİR KAYKAY
ALDI HA!

BÜLENT ONLARIN NEDEN SÖZ
ETTİĞİNİ ANLAMİYORDU.

VAY VAY
VAAAAY!...

AMA...
AMA...

AMA...
BENİM DEĞİL
Kİ BU
KAYKAY...

SENİN
DEĞİL Mİ?

O HALDE
BU NE?

İNANILMASI GÜÇTÜ, AMA
GERÇEKTİ... BÜLENT
YALANCI DURUMUNA
DÜŞMÜŞTÜ

ALAY KONUSU OLMUŞTU
DURUP DURURKEN...

NEYSE...
GÜLE GÜLE
KULLAN...

İLK DENEYEN BEN
OLMAK İSTİYORUM

SONRA
BEN!

HOBAAA!

KAYKAYDAN DÜŞEN HEP
BÜLENT Mİ OLACAKTI YANI!

HİHO
HA HAA!

AKSİLİK
İŞTE!

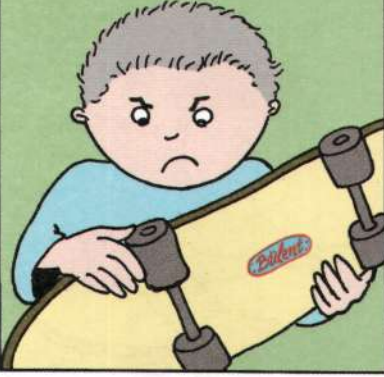

ŞİMDİ
GÖRÜN SİZ
BENİ!

MURAT KIZMIŞTI. UZUN
UZUN KAYKAYA DİKTİ
GÖZLERİNİ. VE HAYKIRDI:

HİEEEEEEYT!
GÜÇ BENDE
ARTIK!

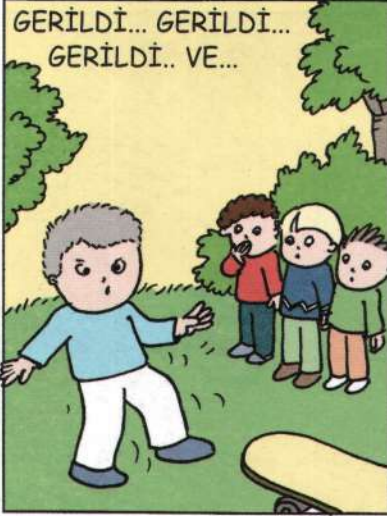

MURAT BİR ŞEYE
KIZDIYSA ÖNÜNDE KİMSE
DURAMAZDI.

GIRRR!

GERİLDİ... GERİLDİ...
GERİLDİ.. VE...

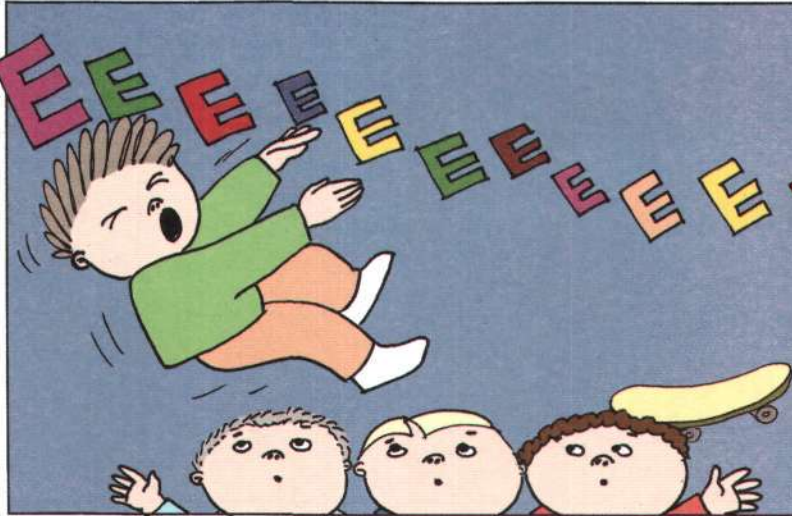
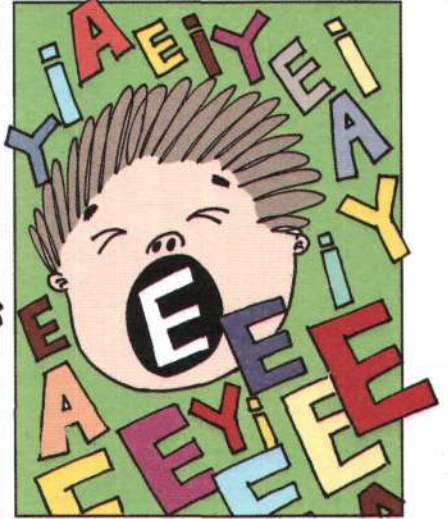
BAKIN SİZ ŞU
OLANLARA...
MURAT DÜŞER
MİYDİ HİÇ BU
HALLERE!

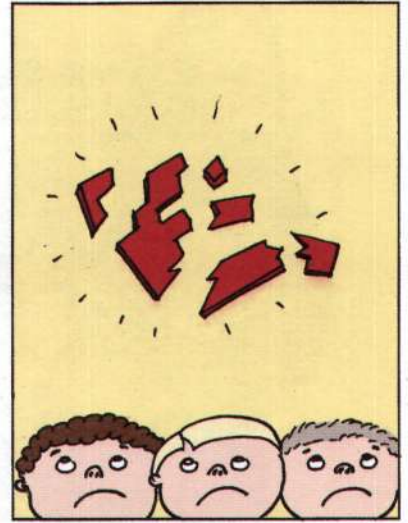
NECMİ'NİN SESİ
DUYULDU.

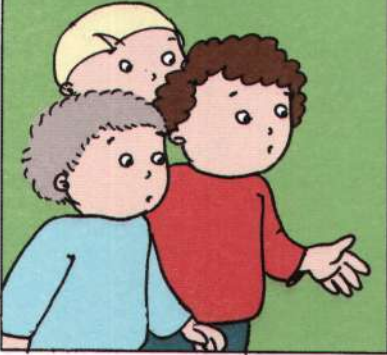
BOŞALTIN!

OH HAYIR! BÖYLE BİR
ŞEY MÜMKÜN MÜ?

NECMİ ÇALILIKLARIN TEPEİNDEYDİ. KAYKAYSA
HİÇBİR ŞEY OLMAMIŞ GİBİ SAKİN SAKİN
YATIYORDU AZ ÖTEDE...

NECMİ ÇALILIKLARDAN DOĞRULDU. HEPSİ ÇOK
KIZMIŞTI. BÜLENTİN ÜZERİNE YÜRÜDÜLER...

AL
GİT ŞU
SAÇMA
KAYKAYINI!

Kedinin Boynuna Çanı Kim Takacak?

Müthiş bir kedi idi. Pençesinden hiçbir şey kurtulamazdı. Keskin gözleri ve hassas burnuyla her saniye tetikte ve kocaman evin her yanında görevinin başındaydı. Onunla aynı evde yaşamak zorunda olan farelerin sıkıntısını düşünün bir; *soluk* bile almaya korkuyorlardı. Bu böyle yürümezdi. En yaşlıları titrek sesiyle toplantıya çağırdı tüm fareleri.

Her biri sırayla söz alıp, kedinin pençesinden son anda nasıl güçlükle kurtulmayı başardıklarını dile getiren olaylar anlattılar. Korkunçtu. Tehlike çok büyüktü. Ne yapılabilirdi? Her birinin bir planı vardı kuşkusuz. Başlarına gelenleri anlattıktan sonra sözlerini, kendilerine göre harika olan bu fikirlerini dile getirerek bitiriyorlardı. Ama hayır.

Hiçbirinin fikri gerçekten dertlerine çare olacak gibi görünmüyordu.

Sonunda genç bir fare söz istedi. Bir fikri vardı. Hiçbirinin reddedemeyeceği kadar harika bir fikir hem de.

"Bakın," diye söze başladı heyecanlı. "Bakın size bir çan getirdim. Eğer bu çan kedinin boynunda asılı olursa, her adımında çalar ve her çan çalışında biz de kedinin yaklaşmakta olduğunu anlayıp yuvamıza kaçabiliriz."

Bu sözler fareler toplantısında çok *olumlu* bir etki yaptı. Hepsi yanındakine dönüp genci takdir eden sözler söyledi. Genç fare gururla yerine oturdu. Daha sonra yaşlı bir fare söz aldı. Yüzünde belli belirsiz bir gülümseme seziliyordu.

"Görüldüğü kadarıyla," diye söze başladı. "Harika bir fikir bu, ancak..."

Herkes merakla ona bakıyordu.

"Ancak, söyler misiniz bana dostlar, bu çanı kedinin boynuna kim takacak?"

İkarus ile Daedalus

Acar elindeki ciltli kitaptan (*Çağdaş Bilgi-Öyküler ve Şiirler, ABC Yayınevi, 1994*) Daedalus ile İkarus efsanesini okudu bana.

Girit adasındaki tutsaklıktan kaçmak isteyen İkarus'un kendine kuş tüylerinden yaptığı kanatlarla uçmaya çalışmasının öyküsü.

"Genç İkarus giderek heyecanlanıyor, daha hızlı kanat çırparak süzölmeyi, yükselmeyi ve alçalmayı deniyormuş.

'Dikkatli ol,' diye uyarmış babası, 'Heyecanına yenik düşme! Yüksekliğini iyi ayarlamalısın. Eğer çok alçaktan uçarsan denizden sıçrayan sular kanatlarını ıslatır, çok yüksekte uçarsan da güneşin sıcaklığı balmumunu eritir.'

Tam bu noktada Acar okumayı kesip sordu:

"Kanatların ıslanması neden sorun ki?"

"Çünkü kanatlar ıslanırsa ağırlaşır. Giysilerinle denize girdiğini düşünsene."

"Yüzemem ki?"

"Evet yüzemezsin.

Peki giysilerimiz ıslanınca neden ağırlaşır?"

"Çünküüü..."

Giysilerimiz ıslanınca üzerinde su birikir. Bu su da ağırlık yapar."

"Evet. Denize de bu yüzden en az giysiyle gireriz. Hem giysilerimizle girersek güneşten de yararlanamadığımız için fena halde üşürüz. Ama bu efsanede bambaşka bir sorun var bence..."

"Bambaşka bir sorun mu?"

Nasıl yani?"

"Yani alçaktan uçmayla ilgili olarak İkarus'un babasının söyledikleri akla yakın, ama yüksekte uçmayla ilgili olanları bir daha okur musun?"

"...çok yüksekte uçarsan

da güneşin sıcaklığı balmumunu eritir."

Acar bu cümleyi okuyup yüzüme baktı.

"Ne var ki bu cümlede? Doğru söylüyor adam."

"Biliyor musun? Bu efsaneyi çocukken okuduğumda da bir terslik olduğunu sezmiştim, ama şimdi bu tersliği daha iyi anlıyorum."

Acar'ın bütün ilgisi ayaklandı.

"Terslik mi?"

"Evet terslik, ama bu tersliğin ne olduğunu söylemeyi tabii ki düşünmüyorum. Sen bul, ya da en iyisi okurlarımıza sor."

Yukarda **siyah** olarak yazılmış cümlede bilimsel bir terslik var. Nedir bu?

(Soruyu şöyle de sorabilirdim: Güneş'e daha yakın olduğu halde Uludağ'ın tepesinde niye kar var?) ❄

Hazırlayan: Fatih Erdoğan

Uydu nedir?

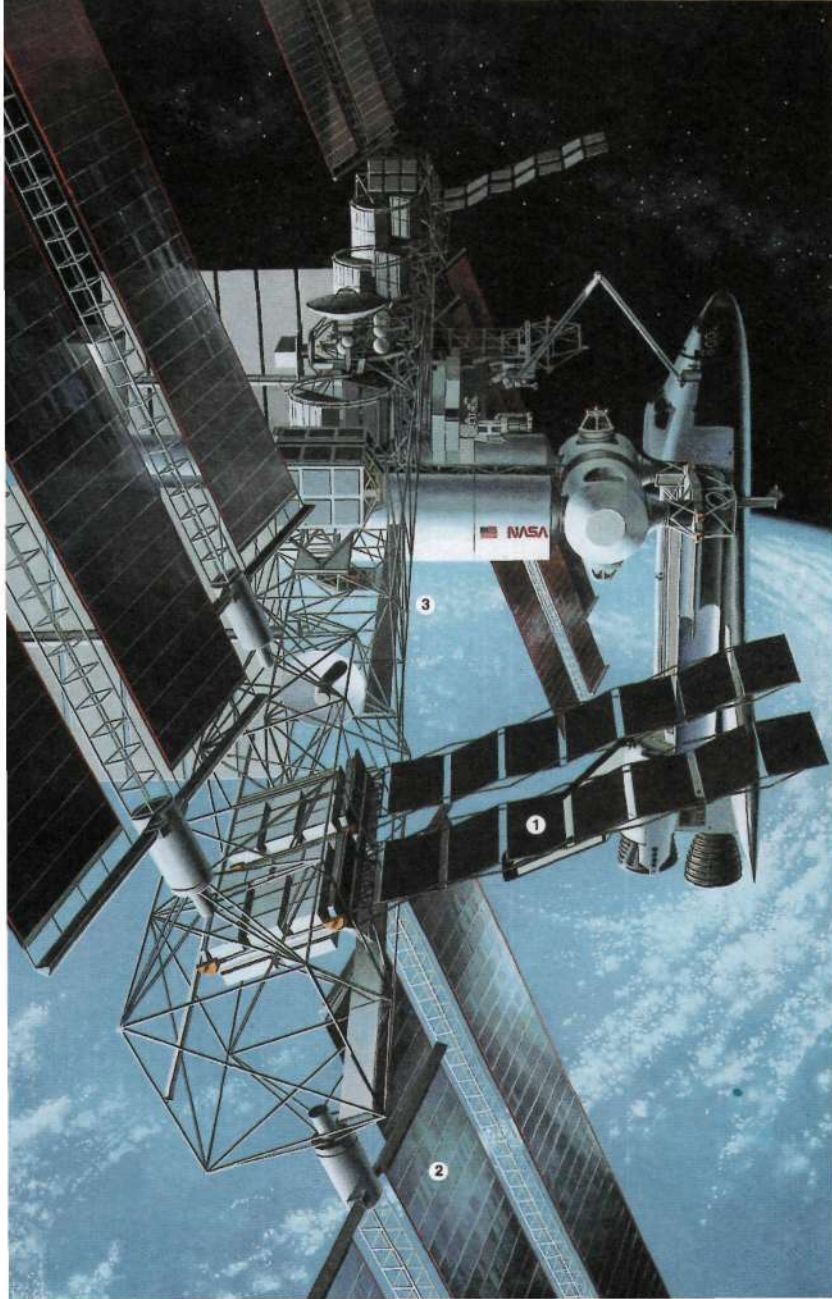
Uydu, yerden 36000 km uzakta uzayda bulunan bir nevi ayna görevi gören, aldığı sinyalleri daha geniş alanı kapsayarak tekrar

Dünyaya gönderen cihazdır.

İnsanlar çanak anten kullanarak uydudan gelen TV yayınlarını seyrederek. Dünyanın engebeli coğrafyasında yer *vericileri* sinyallerini her yere ulaştırılmaz. Uydular TV yayınlarını dünyanın her yerinden daha kaliteli olarak izlememizi *sağlarlar*.

Uydular sayesinde dünyanın herhangi bir yerinden anında canlı yayın yapılabilir.

TV yayınlarının yanında telefon, internet erişimi gibi birçok haberleşme sistemi de uydular kullanılarak çalışabilir. Uydular kullanılarak dünyadaki bir arabanın plakasını görebilmek, dünyanın fotoğrafını çekebilmek

mümkündür. Bunların dışında askeri amaçlı casus uydular, uzay fotoğrafları çeken teleskop uydular gibi çeşitli türden uydular da vardır.

Uydular, dünya ile aynı anda dönerler. Uydunun bu dönüşünü sağlayan içinde bulunan gazdır. Bu gaz uyduyu itmek için kullanılır. Uydular için gerekli elektrik enerjisi ise her iki tarafa açılmış güneş panellerinden sağlanır. Bir uydunun ömrü, içindeki gazın bitme süresine göre değişir. Gazı biten uydunun ömrü bitmiş demektir. Yani uydular tekrar doldurulmayan çakmıklara benzerler. Peki tekrar uzaya gidip uydulara gaz doldurulamaz mı?

Tabii ki gidip doldurulur. Bunu daha önce yaptılar ama bu uydular çok uzun ömürlü olamıyor. Bir uydu yapılıp uzaya gönderilene kadar geçen sürede de teknoloji geliyor. Teknoloji geliştikçe uzaya da yeni teknoloji göndermek gerek.

Mesela, Türksat 2A, 10 yıl önceki teknoloji ile imal edildi.

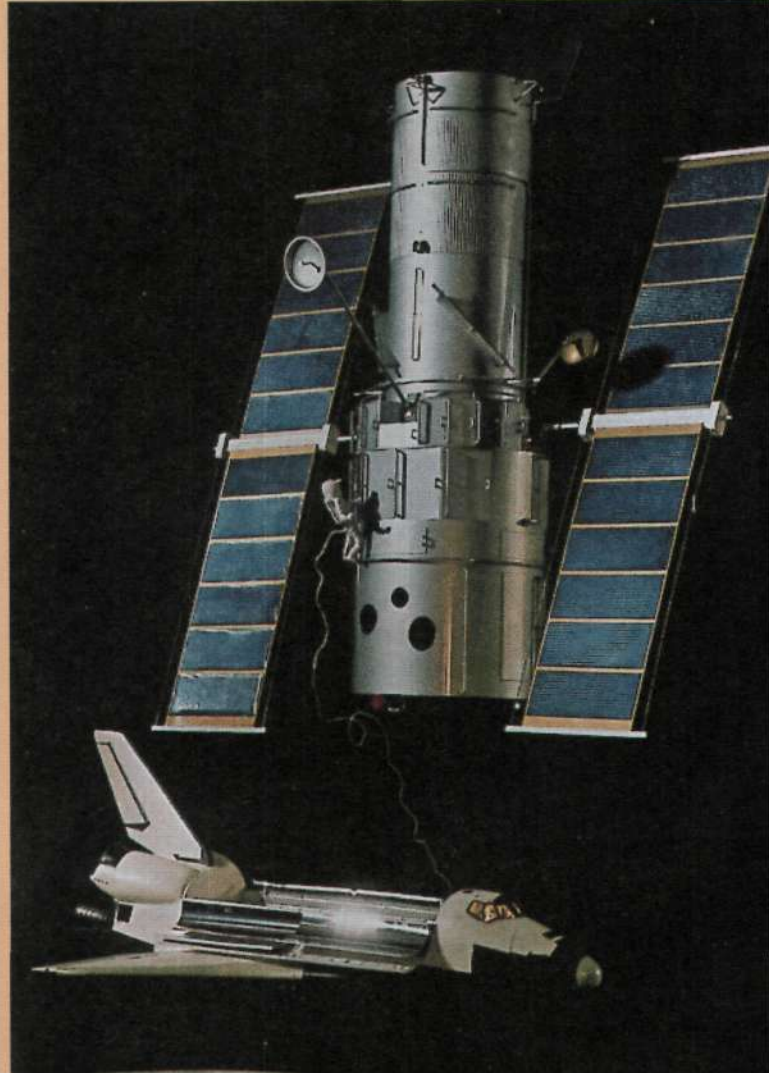
Günümüzde dijital yayınlar, internet ve cep

telefonları var. Uydu teknolojilerini de yenilemek lazım.

Ülkemizin uzayda üç uydusu var. Bunlar: Türksat 1B, Türksat 1C, Türksat 2A (Eurasiasat 1)

Ayrıca Türkiye, 2007 yılı sonunda ömrünü tamamlayacak Türksat 1C uydusunun yerine yeni uydu gönderecek. 🚀

Derleyen: Keriman Güldiken

Dilimoyun

Geçenlerde Kırmızıfare'ye bir mektup geldi. Ama mektupta ne yazdığını anlayamadık. Anlaşılan bu mektup şifreli yazılmıştı. Uğraştık dıdındık ama bir türlü çözemedik. Lütfen bize yardım edin. Şunu da söyleyelim, mektubu çözüp bize gönderen arkadaşlarımız bu çalışmalarının karşılığını mutlaka alacaklar.

34

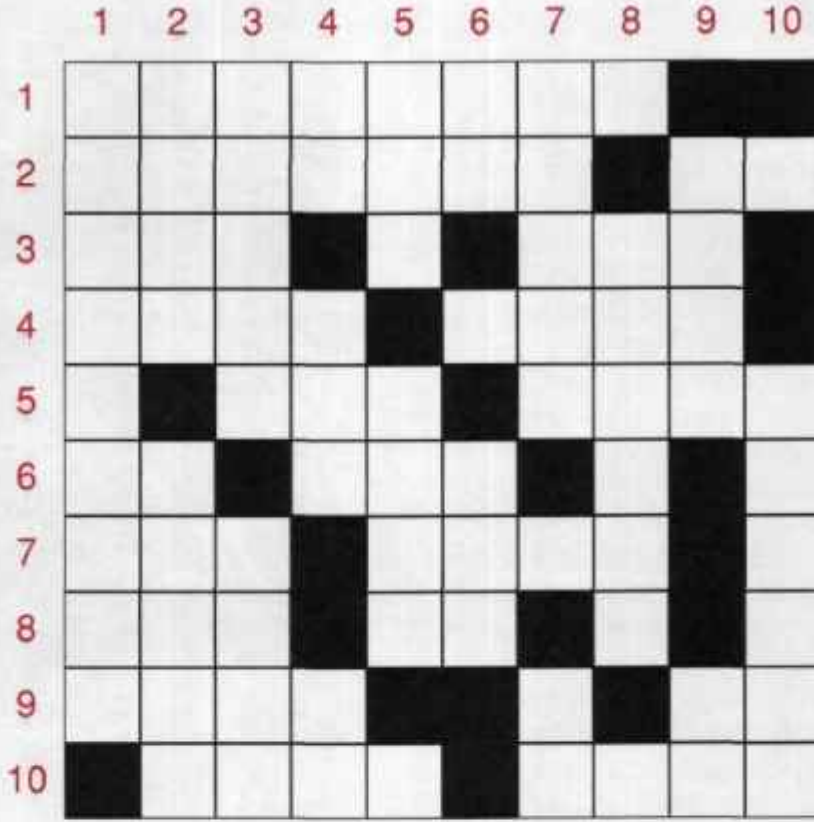
Sevgili Kırmızıfare. Ben senin bir hayranıyım. Duyduğuma göre çok eğlenceli ve harika bir fareymişsin. Seni seven herkese ayda bir uğrayıp onlara güzel şeyler anlatıyorsun. Ama neden benim elimde hiç gelmedi? Madem sen gelmiyorsun bir gün evinde seni ziyaret etmek isterim. Sana harika masallar anlatacağım. Aylardır özlemdeyim bir lokma farecik bile koymadığım konusundaki söylentilere sakın inanma. Bunlar beni kıskanan kedilerin uydurması. Söyledikleri gibi farelere, özellikle de kırmızı olanlara düşkün olduğumu söyleyenlere bak. Bir fare yakalamak için akıl almaz kurmacalıklar düşünüldüğünü söyleyenler de sahtemiyor. Ben senin bütün bunlara inanmadığını hiç sanmıyorum. Çünkü sen harika bir faresin. En kısa zamanda görüşmek üzere.

Sarımsak

BUL MA CA

Çöz,
gönder,
kitap
kazan!

35

SOLDAN SAĞA: 1. Leylek gillerden, Birecik ve Fırat vadisi kayalıklarında yaşayan soyu tükenmek üzere olan, uzun bacaklı, parlak siyah tüylü, başı tüysüz bir kuş 2. Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran ulusal kahramanımız / Yay ile hedefe atılan'ucu sivri çubuk 3. Kumaş parçası / Kadınların kullandığı geniş atkı 4. Düşünme, kavrama, anlama yetisi / Siyahın eş anlamlısı 5. Alınıp " " satılabilen her türlü ticaret eşyası / Hamuru kabartan madde 6. Beyazın eş anlamlısı / Hortumlu, iri bir hayvan 7. Bir tür tatlı / Dilek dileme, isteme 8. Fakat / Bağışlama 9. Bir çiçek türü / Orduda rütbesiz asker 10. Sevinç / Küçük tekne

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1. Temel Reis'in rakibi 2. Vücudun belden aşağısına giyilen kadın giysisi / Yaylı bir müzik aleti 3. Gerekli olan / Kalın ve yüksek duvarları olan, savaşlardan korunma amacıyla yapılan yapı 4. Yeleli bir hayvan / Söz / Birbirinin aynı olan 5. Koyun tüyü / Para birimimiz 6. "Nar" ın sessiz harfleri / Doğal maddelerden elde edilen ince iplikçik 7. Sabahın karşıtı / Bir binek hayvanı 8. Bulmaya çalışmak 9. İlgi çeken her türlü eylem, olan şey / Eklenmiş olan. 10. Başkentimiz

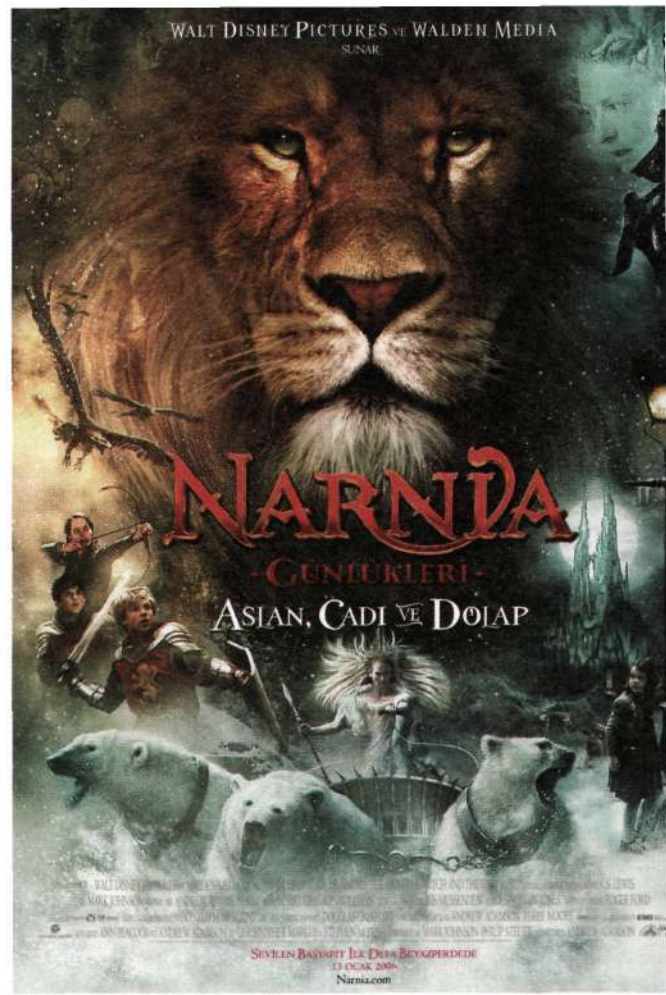
Vizyon Tarihi: 13 Ocak 2006

Yönetmen: Andrew Adamson

Oyuncular: Tilda Swinton, William Moseley, Anna Popplewell, Skandar Keynes, Georgie Henley, James McAvoy, Jim Broadbent, Judy McIntosh, James Cosmo

Tür: Macera-Fantastik

Konu: Evlerinden ayrılıp, bir profesörün yanına gönderilen Peter, Susan, Edmund ve Lucy adlı dört çocuk, orada sihirli bir gardrop bulurlar. Gardrobun içine girince Narnia adlı mistik bir ülkeye geçiş yaparlar. Bir zamanlar barış ve huzur dolu bir ülke olan Narnia'nın özelliği konuşan canavarların, cücelerin ve devlerin ülkesi olmasıdır. Ancak, şeytani güçlere sahip Beyaz Cadı tarafından dondurulmuştur. Küçük dostlarımız büyüü bozup Narnia'yı eski haline getirmek için Aslan'dan yardım alırlar.

C.S. Lewis'in aynı isimli 7 kitaplık serisinin sinema uyarlaması Narnia Günlükleri: Aslan Cadı ve Dolap hoşlanacağınızı düşündüğümüz bir film. Harry Potter'a rakip olarak gösterilen bu film fantastik sinemanın güzel bir örneği. Filmin ilk beş dakikasındaki sıkıcı "Eee, şimdi ne olacak?" sorusu, altıncı dakikadan itibaren yerini sürekli olarak heyecanlı "Evet, şimdi ne olacak? Eyvah, şimdi ne olacak?" sorularına bırakacak. Rekabetten dayanışmaya, *savaştan* şenliğe, sevinçten hüzne yolculuk yapacak, kendinizi maceraya kaptıracaksınız. Filmin içeriğindeki bize özgü öğeler (Türk Lokumu ve Aslan kelimesinin kullanılması) sizi filmin içine daha çok alacak. Ayrıca filmin bitiş sahnesi, ikincisinin de çekilebileceğini düşündürüyor. Sabırsızlıkla bekliyoruz.

İyi seyirler.

SIHIRLI KİTAP

Tiyatro

Beş çocuk sokakta oyun oynamaktadırlar. Mahallenin kuytu bir köşesinde, eski bir bavulun içinde bir kitap bulurlar. Bu kitap sihirli bir masal kitabıdır. Okudukça kendiliğinden masalların içine girip, masalları yorumlayan oyunculardır artık. Masallar bittiğinde sihirli kitap kaybolmuş; çocuklar ise dayanışmayı, paylaşmayı, hayal kurmayı, oyuncu olmayı ve birlikte oynamayı öğrenmişlerdir. Oyun, oyun sevincini ve yaratıcılık duygusunu hatırlatarak, yaşamın güzelliklerini ve yönlendirilebilir olduğunu anlatmaktadır.

Yazan-Yöneten: Nesrin Kazankaya • Dramaturgi: Şafak Erucar • Işık: Yüksel Aymaz • Dekor-Kostüm: Münibe Millet • Yönetmen Yrd.: Eren Uluergüven
Oynayanlar: Başak Meşe, Neylan Özgüle, Eda Yapanar, Zeynep Özden, Volkan Aktan • (Tiyatro Pera. Tel : 021 2 245 44 60)

İzmir Devlet Tiyatrosu'ndan Ocak ayında iki yeni oyun:

Kılçık Mahallesi: Yazan: Nilbanu Engindeniz Yöneten: Evren Serter Yer. Konak Sahnesi
Konu: Oyunda mutlu ve huzurlu bir şekilde yaşayan mahalle kedilerinin hayatı farklı bir bakışla ele alınıyor. Sevimli hayvanların azılı düşmanları farelerle kurduğu iyi ilişkiler canlandırılıyor.

Sihirli Köpek: Yazan: Nil Ünlü Aycıl Yöneten: Sabiha Sonkan Yen Karşıyaka Sahnesi
Konu: Sihirli Köpek'te izleyicilere arkadaşlığın önemi anlatılıyor, bir hayat boyu süren dostlukların güzellikleri aktarılıyor.

Dramaturgi: 1. Oyun yazarlığı ve yönetmenliği sanatı. 2. Tiyatro yapıtları incelemesi.

Pablo Picasso

(25 Ekim 1881 - 8 Nisan 1973)

20. yüzyıl sanatının en bilinen ustalarından biridir. Kübizm akımının yaratıcılarındandır.

Picasso tanınan en üretken sanatçıdır. Guinness Rekorlar Kitabı'na göre, 13,500 resim, 100,000 baskı, 34,000 kitap resmi ve 300 heykel ve birçok seramik ve çizim üretmiştir.

“G uernica'da sıradan bir pazartesi. Saat 16.30 suları. Pazar yeri köylülerle dolu. Birden çan sesleri duyuldu. Hemen ardından da herkesin sığınaklara girmesini isteyen anonslar... Az sonra ufukta Alman bombardıman uçakları belirdi. Kentin üzerinde yarım daire çizdikten sonra altı büyük bomba tren istasyonunun üzerine düştü. Sonra benzer bombalar pazar yerinin tam üzerine atıldı. Az önce

Kübizm: Nesneleri geometrik biçimlerle yansıtan sanat akımı.

üç Junkers uçağı daha seldi. Bunlar da kenti bombalamaya katıldılar. Kentin on bin kadar olan nüfusu panik halinde kaçıyor. Uçaklar, kaçışan halkın üzerine de makineli tüfekleriyle ateş açıyorlar. Tek tek tüm evler, uzaktaki çiftlikler bombalandı, yakıldı. Almanlar kuşkusuz yeni bir savaş tekniğı ile saldırıyorlar. Ölenleri saymak mümkün değil. Ancak sayısının yüksek olduğı ve çoğunluğunun kadın ve çocuk olduğı söylenebilir."

27 Nisan 1937 tarihinde Almanlar tarafından bombalanan ve 1600 insanın öldüğü veya yaralandığı İspanya'nın Bask bölgesindeki Guernica katliamını konu alan aynı adlı tablo Picasso'nun en ünlü tablosudur. Yağılı boya ile yapılmış olan tablo 7.77 x 3.5 metre boyutlarında bir duvar panosudur. Ünlü ressamın sergisi ilk kez ülkemize seldi. 26 Mart'a kadar İstanbul'da Sakıp Sabancı Müzesi'nde.

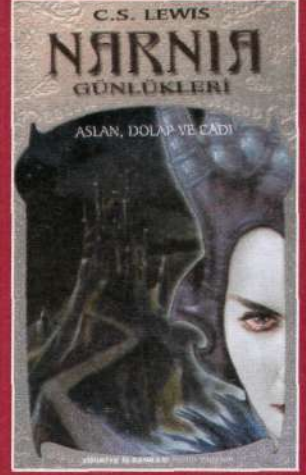

KERİMAN ABLANIN KİTAP SOFRASI

Kitabın Adı: Narnia Günlükleri Aslan, Cadı ve Dolap • **Yazan:** C. S. Lewis • 175 sayfa • **Yaş Grubu:** 10 yaş ve üstü.

Konu: Ülkelerinde savaş çıktığı için aileleri tarafından bir profesörün yanına gönderilen dört kardeş, yeni evlerindeki bir dolaptan Narnia denilen ülkeye geçerler. Ancak Narnia'da da

işler pek yolunda gitmiyordur. Cadı, tüm ülkeyi ele geçirmiş ve dondurucu kışa mahkum etmiştir. Kahramanlarımız, Aslan'la birlikte Narnia'yı Cadı'nın elinden kurtarırlar..

NARNIA GÜNLÜKLERİ Aslan Cadı ve Dolap, yedi kitaplık bir serinin ikinci kitabı. Fantastik ve macera kitapları çok ilginizi çekiyor, biliyorum. Bu, hayalgücünü geliştirmek için çok iyi. Ancak Narnia Günlükleri'nde hayalgücünüzü geliştirecek birçok şeyin yanı sıra kitabın kahramanları olan dört kardeşin yaşadıklarından önemli dersler çıkaracağınızı da düşünüyorum. Başlangıçta birbirleriyle pek iyi geçinemeyen kardeşlerin, karşılaştıkları zorluklar karşısında nasıl uzlaştıklarını göreceksiniz. Eğer kardeşiniz varsa ve onunla iyi geçinemiyorsanız bu kitap size bir şeyler söyleyebilir. Karmaşık gibi görünen bazı şeyleri anlamaya çalışırken profesörün öğrettiği yöntemler de çok işinize yarayabilir. Ayrıca, yazarın akıcı anlatımı kendinizi maceranın içinde hissetmenizi sağlıyor. Edward'ın ihanetine öfkeleniyor, Aslan'ın fedakârlığına duygulanıyor, kunduzların sadakatini takdir ediyorsunuz. Bütün bu duyguları yaşarken olaylar arasında bir neden sonuç ilişkisi kuruyor, parçaları birleştiriyor ve kahramanlarımızla birlikte sonuca ulaşıyorsunuz.

Sonuç olarak eğlenceli bir kitap. Ben zevkle okudum. Filmini de izledim. Kitapla arasında bazı farklar olsa da filmi de beğendim. Ama siz siz olun kitabını okuduysanız filme de gidin, ya da filmi izlediyseniz kitabı da okuyun. Bu size ayrı bir tat verecek.

iyi çocuk kitabının adresi

www.binbirkitap.com

özenle seçilmiş...
indirimli...

"Yılın Çocuk Yayını"

Yayın hayatında 5. yılına giren Ebe Sobe, Türkiye Yazarlar Birliği tarafından 2005 yılının en başarılı "Çocuk Yayını" seçildi.

31 Ocak 2006 tarihine Kadar Ebe Sobe'ye abone olanlar, şaşırtıcı fırsatları sobeliyor!

www.ebesobe.com
0212 525 09 39

